

POLEWAJĄCY (2) *part praes act*

o, e oraz a *jasne* (Cn e *pochylone*).

sg m N polewający (1). ◇ pl N subst polewając(e) (1). ◇ [If polewającymi.]

Sł stp s.v. *polewać*, Cn w innym znaczeniu s.v. *polewam co, kogo*, Linde brak.

1. *Oblewający, pokrapiający* (1) : Irrigus, Polewający/ pokrapiający. *Mącz* 356b.

2. *Występujący z brzegów, przelewający się* (1) :

Wyrażenie: »wody polewające« (1): Irrigua aquarum, Wody z ziemi polewające. *Mącz* 356c; [GilPos 271v].

[polewający co: GilPos 271v cf W porównaniu.]

[W porównaniu: Abowiem nápełniona będzie ziemiá wiadomości Páńfkiey/ iákoby wodámi morze polewájącymi [sicut aquae maris operientes Vulg Is 11/9] GilPos 271v.]

Synonimy: 1. *pokrapiający*; 2. *zatapiający*.

Cf **POLEWAĆ**